

Arrest

nr. 276 906 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MAZAHERI
de Selliers de Moranvilleaan 37
1082 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MAZAHERI in opvolging van advocaat N. CILINGIR en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

In het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming verklaarde u over de Somalische nationaliteit te beschikken, afkomstig te zijn van Merka in de provincie Lower Shabelle en te behoren tot de minderheidsgroep Madhibaan (> Kulbeer Mohamed). U verklaart verder in de periode 2010-2014 in Diridabe, Ethiopië, gewoond te hebben.

*Op 23 september 2016 dient u een **eerste verzoek tot internationale bescherming** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Op 16 november 2017 werd er een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS).*

U diende op 20 december 2017 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RVV), doch de beslissing van het CGVS werd gehandhaafd bij arrest (arrestnr. 201.434) van 21 maart 2018.

U keert niet terug naar uw land van herkomst.

*Op 9 augustus 2018 dient u een **tweede verzoek tot internationale bescherming** in bij de DVZ. U blijft bij uw verklaringen zoals u deze deed in het kader van uw eerste verzoek. Op 15 oktober 2018 besluit het CGVS tot de niet-ontvankelijkverklaring van uw volgend verzoek. U dient een beroep in tegen deze beslissing bij de RVV op 25 oktober 2018. De RVV verwerpt uw beroep in haar arrest van 26 juni 2019 (arrestnr. 223.278).*

U keert niet terug naar uw land van herkomst.

*Op 15 juli 2019 dient u een **derde verzoek tot internationale bescherming** in bij de DVZ. Uit uw verklaring voor de DVZ (dd. 15/07/2019) blijkt dat u beschikt over de Djiboutiaanse nationaliteit en dat u niet naar uw land van herkomst kan terugkeren omdat u problemen had met uw vader en uw stiefmoeder. U verklaart verder dat uw moeder zichzelf in brand gestoken heeft om zelfmoord te plegen en dat uw vader zowel u als uw broer Ha. mishandelde. Het CGVS verklaart uw verzoek op 9 september 2019 ontvankelijk. Voor het CGVS verklaart u dat uw vader voor de Djiboutiaanse inlichtingendienst werkt en dat hij jullie in september 2014 naar Zweden bracht toen zijn huidige vrouw zwanger werd omdat zij niet wou dat jullie samen met haar kind zouden opgroeien. Uw broer Ha. (CGVS 16/17430/Y – O.V. 8.322.621) gaf in april 2019 in het kader van een volgend verzoek toe dat hij over de Djiboutiaanse nationaliteit beschikte, maar dat er geen problemen waren in Djibouti. Uw broer had reeds voor het indienen van dit betreffende verzoek het contact met jullie vader verbroken. Even later dient u zelf uw huidige verzoek in. Uw broer dient enige tijd later opnieuw een verzoek tot internationale bescherming in (CGVS 16/17430/X – O.V. 8.322.621).*

In het kader van uw huidige procedure legt u volgende documenten neer: een Djiboutiaans paspoort (dd. 29/10/2019), uittreksel geboorteakte, een attest van de Djiboutiaanse ambassade (dd. 23/05/2017), een attest van de Somalische ambassade (dd. 13/06/2017), Somalische (identiteits)documenten en een Zweeds schooldocument.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

In voorliggend verzoek dient te worden vastgesteld dat u uw huidige – derde – verzoek baseert op andere motieven dan deze die u hebt uiteengezet in het kader van uw eerdere verzoeken. In het kader van uw eerste twee verzoeken verklaarde u immers te beschikken over de Somalische nationaliteit, afkomstig te zijn van Merka in de provincie Lower Shabelle en in de periode 2010-2014 in Dirirdabe, Ethiopië, gewoond te hebben. Uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit, want u had via de Franse ambassade te Djibouti een visum aangevraagd met een Djiboutiaans paspoort op uw eigen naam, uw kennis over Somalische clans in Dirirdabe lacunair was, u en uw broer tegenstrijdige verklaringen afgelegd hebben over diens beroep en uw reisweg van Ethiopië naar Zweden in vraag gesteld kon worden.

Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakte u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. In het kader van uw tweede verzoek hield u vast aan uw verklaringen dat u wel degelijk beschikte over de Somalische nationaliteit. Uw tweede verzoek werd niet-ontvankelijk bevonden. U diende een beroep in tegen deze beslissing, maar uw beroep werd door de RvV verworpen. In het kader van uw huidige – derde – verzoek verklaart u niet naar Djibouti te kunnen terugkeren omdat uw vader jullie - u en uw broer Ha. (CGVS 16/17430/X – O.V. 8.322.621) – mishandelde en hij jullie met de dood bedreigde (notities persoonlijk onderhoud dd. 12/03/2021 (verder notities CGVS 3), p. 8-11 + p. 28 + p. 31-32). Het CGVS stelt vast dat u meermaals getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden met betrekking tot de redenen voor uw vrees voor vervolging. Hoewel het gegeven dat u leugenachtige verklaringen heeft afgelegd op zich niet belet dat uw verzoek wordt onderzocht, dient zulk een poging om de asielinstanties te misleiden in rekening te worden gebracht bij de globale beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, wat bijkomende eisen met zich meebrengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen.

Verder wordt opgemerkt dat u in het kader van uw derde verzoek verklaart van uw geboorte tot eind augustus 2014 in Djibouti gewoond te hebben (Verklaring Volgend Verzoek dd. 15/07/2019 (verder VVV 2), vraag 10) en dat uw vader u alle verhalen die u eerder vertelde over Somalië heeft opgestoken (VVV 2, vraag 15). Voor het CGVS verklaart u van uw geboorte tot september 2014 in Wijk 5 te Djibouti gewoond te hebben (notities persoonlijk onderhoud dd. 12/03/2021 (verder notities CGVS 3), p. 6) en dat uw vader een verhaal waarmee u asiel kon aanvragen opmaakte (notities CGVS 3, p. 11 + p. 32) en hij jullie bedreigde. Echter, u werd reeds tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Somalië (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 09/10/2017 (verder notities CGVS), p. 16), waarbij u vasthield aan de door u beweerde identiteit, nationaliteit en herkomst uit Somalië. U werd gewezen op een mogelijke weigering van uw verzoek tot internationale bescherming. **U kreeg reeds tijdens uw eerste onderhoud voor het CGVS de mogelijkheid om uw verklaringen aangaande uw nationaliteit en herkomst uit Djibouti uit te klaren, waar u geen gebruik van maakte. Bovendien bleef u ook in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming volhouden dat u uit Somalië afkomstig was en over de Somalische nationaliteit beschikte** en bleef u bij uw verklaringen die u eerder voor het CGVS had afgelegd (Verklaring Volgend Verzoek dd. 28/09/2018 (verder VVV 1), vragen 1-10).

In het kader van uw huidige – derde – verzoek, verklaart u voor het CGVS dat jullie vader u en uw broer Ha. mishandelde en hij jullie met de dood bedreigde (notities CGVS 3, p. 8-11 + p. 28 + p. 31-32). U verklaart eveneens dat jullie vader jullie moeder gedood heeft toen u 4 jaar oud was (notities CGVS 3, p. 9 + p. 13). **Gevraagd waarom u gedurende meerdere jaren het verhaal dat uw vader had opgesteld bleef volhouden verklaart u dat u wist dat als u volhield dat u van Somalië was, dat u niet zou teruggestuurd worden (notities CGVS 3, p. 31-32). U verklaart verder dat u dacht dat als u het verhaal van uw vader (die u mishandelde) zou vertellen, ze u niet zouden geloven en ze u zouden terugsturen, maar nu hebben de omstandigheden u gedwongen om dat (verhaal) te vertellen. U verklaart verder dat jullie besloten de waarheid te vertellen omdat uw broer wilde teruggaan.** De RvV oordeelde in haar arrest betreffende uw eerste verzoek om internationale bescherming omtrent het achterhouden van relevante informatie reeds: "(...) merkt de Raad op dat een asielaanvraag op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten hem bieden. De behandeling van een asielaanvraag geschiedt in vertrouwen en "vrees" kan geen reden zijn om in het onthaalland dergelijke informatie te verzwijgen. Verzoekers poging om de asielinstantie bewust te misleiden door relevante informatie achter te houden ondergraaft zijn geloofwaardigheid dan ook volledig" (arrestnr. 201.434, p. 9). Men kan dan ook redelijkerwijze verwachten dat de persoon die een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst, de asielinstanties van het land waar hij of zij aankomt en zich wenst te vestigen in vertrouwen neemt m.b.t. alle aspecten van deze vrees voor vervolging en dit vanaf het eerste verzoek tot internationale bescherming, zeker aangaande de nationaliteit, verblijfplaatsen en de redenen van de gevreesde vervolging in het land van herkomst. U slaagt er echter niet in een overtuigende verklaring te geven waarom u tijdens uw eerdere verzoeken hier geen eerlijke verklaringen over aflegde.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt die geen verband houden met uw eerdere verzoeken, moet worden benadrukt dat deze evenmin overtuigen. Ten eerste wordt opgemerkt dat u **pas in het kader van uw derde verzoek - u was toen al 20 jaar en reeds enkele jaren weg bij uw vader - verklaart dat uw vader u als kind reeds mishandelde en hij u met de dood bedreigd heeft** (notities CGVS 3, p. 8-11 + p. 28 + p. 31-32). Er kan totaal niet ingezien worden waarom u de asielinstanties de problemen met uw vader zou onthouden, te meer daar u reeds in Zweden een asielprocedure had doorlopen voor u naar België kwam. Daarenboven, hoewel uw broer in het kader van zijn derde verzoek toegaf te beschikken over de Djiboutiaanse nationaliteit (Verklaring Volgend Verzoek dd. 15/07/2019 M.A. Ha. (CGVS 16/17430/Y – O.V. 8.322.631) (verder VVV Ha. 2), vraag 6), verklaarde hij eveneens dat hij geen problemen vreesde bij een terugkeer naar Djibouti (VVV Ha. 2, vraag 15) en dat hij regelmatig contact heeft met jullie vader, op momenten dat hij dat zelf wil (VVV Ha. 2, vraag 20). Er is geen enkel billijk argument dat uw broer Ha. in het kader van zijn derde verzoek beweert geen problemen te vrezen bij een terugkeer naar Djibouti en dat hij nog regelmatig contact onderhoudt met jullie vader op momenten dat hij dat zelf wil, terwijl jullie beiden in alle werkelijkheid door jullie vader mishandeld en met de dood bedreigd werden. Ten tweede dient vastgesteld te worden dat uw eerste verzoek dateert van 26 september 2016, u pas op 15 juli 2019 voor de eerste maal verklaringen aflegt over uw werkelijke identiteit en de “werkelijke” reden voor uw vertrek uit Djibouti aanhaalt en dus **meer dan 2 jaar na het indienen van uw eerste verzoek met de waarheid op de proppen zou komen**. De vaststelling dat u eerder vele kansen had om de waarheid te vertellen (uw onderhoud bij DVZ in het kader van uw eerste verzoek, het onderhoud voor het CGVS in het kader van uw eerste verzoek, uw verzoekschrift en zitting van de RvV, het onderhoud bij de DVZ in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming en het verzoekschrift in het kader van uw tweede verzoek), doch op geen enkel moment besloot de waarheid te vertellen doet ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen nieuwe elementen. Wat betreft uw eerste verzoek blijkt dat u zowel in uw verzoekschrift als tijdens de zitting van de RvV halsstarrig vasthield aan uw verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn uit Somalië en vervolging door Al Shabaab te vrezen. Er werd u nochtans meermaals gewezen op het belang van waarheidsgetrouwe verklaringen (Verklaring Betreffende Procedure dd. 03/03/2017 + Verklaring DVZ dd. 03/03/2017, p. 12 + notities CGVS 1, p. 2 + p. 30 + Verklaring Betreffende Procedure dd. 28/09/2018 + VVV 1, p. 4 + Verklaring Betreffende Procedure dd. 15/07/2019 + VVV 2, p. 4). Bovendien werd u expliciet geconfronteerd met uw ware identiteit (notities CGVS 1, p. 16). Het is dan ook bijzonder frappant dat u, indien u werkelijk een danig ernstige vrees voor vervolging zou koesteren omwille van uw vader die u met de dood bedreigde (notities CGVS 3, p. 8-11 + p. 28 + p. 31-32), u een totaal fictief vervolgingsrelaas zou opdissen. De vaststelling dat u deze elementen laattijdig aanhaalt – zelfs na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in Zweden en pas tijdens uw derde verzoek in België – ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid ervan.

Verder legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw familie en leefomstandigheden.

Zo verklaart u in het kader van uw eerste verzoek dat uw volledige naam Ho.M.Abdi. is, dat u geboren bent in 1999 te Merka, Somalië en beschikt over de Somalische nationaliteit (notities CGVS 1, p. 3-4), terwijl u in het kader van uw derde verzoek verklaart dat uw naam **Ho.M.Abdo. is en dat u geboren bent in 1998 te Djibouti Stad, Djibouti en de Djiboutiaanse nationaliteit heeft** (notities CGVS 3, p. 4 + VVV 2, vragen 1-6). U verklaart eveneens van uw geboorte tot september 2014 in Wijk 5 te Djibouti (Stad) gewoond te hebben (notities CGVS 3, p. 6). In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u echter **sinds 2010, nadat u Somalië ontvlucht was, in Dirirdabe, Ethiopië** geleefd te hebben (notities CGVS 1, p. 4), tot u daar wegging in 2014 (notities CGVS 1, p. 8). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw identiteit en uw woonplaatsen voor uw komst naar Europa.

In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u te behoren tot de clan **Madhibaan**, subclan Kulbeer (notities CGVS 1, p. 13). In het kader van uw huidige verzoek verklaart u echter te behoren tot de clan **Samaroon** (notities CGVS 3, p. 12). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw etnische afkomst.

Verder verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek dat uw **broer S. in 2010 tijdens een zelfmoordaanslag van Al Shabaab omkwam** (notities CGVS 1, p. 15), terwijl u in kader van uw huidige procedure verklaart dat Ha. uw enige broer is (notities CGVS 3, p. 17) en verklaart u **geen overleden broers of zussen** te hebben. U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw broer S..

In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u dat uw ouders **M.Abdi.B. en H.R.O.** heten (notities CGVS 1, p. 14) en dat beiden tot de clan **Madhibaan**, subclan Kulbeer behoren.

Tijdens uw huidige verzoek verklaart u dat uw ouders **M.Abdo.C. en N.J.M.** heten (notities CGVS 3, p. 12-13) en dat uw moeder behoort tot de clan **Isaaq**. Bovendien verklaart u de ene keer dat uw **ouders uit elkaar gegaan** zijn (notities CGVS 1, p. 14) en dat u uw moeder de laatste keer zag toen u zo'n 2 jaar was en uw vader de laatste keer zag toen u zo'n 5 jaar oud was, terwijl u elders verklaart dat uw **moeder overleden is toen zij nog met uw vader gehuwd was en uw ouders nog samenwoonden** (notities CGVS 3, p. 9-10). Bovendien woonde u in 2014, in uw tienerjaren, nog in het huis van uw vader (notities CGVS 3, p. 6) en reisde uw vader samen met u en uw broer naar Zweden in 2014 (notities CGVS 3, p. 5 + p. 10-11 + p. 15). Hierbij wordt nog aangegeven dat u in het kader van uw eerste verzoek verklaarde niet te weten of uw vader nog leefde of reeds dood was (notities CGVS 1, p. 14). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw vader en uw moeder.

Verder verklaart u dat **uw vader uw moeder gedood heeft** (notities CGVS 3, p. 9-10) toen u 4 jaar oud was. Gevraagd hoe uw moeder gestorven is, verklaart u "Zou ze zichzelf gedood hebben? Natuurlijk niet. Hij heeft haar gedood" (notities CGVS 3, p. 13). U ontkent uitdrukkelijk dat uw moeder zelfmoord gepleegd heeft. Echter, voor de DVZ verklaarde u zich nog te herinneren dat **uw moeder zichzelf in brand gestoken heeft om zelfmoord te plegen** (VVV 2, vraag 15). Geconfronteerd met uw verklaring voor de DVZ, wijt u de tegenstrijdigheden aan de tolk (notities CGVS 3, p. 32). Bij aanvang van het onderhoud verklaart u echter enkel dat u alles in het kort moest zeggen tijdens het onderhoud voor de DVZ (notities CGVS 3, p. 3), zonder dat u op enigerlei wijze verklaringen aflegt aangaande de tolk. Het is dan ook niet ernstig om na confrontatie met inconsistente en tegenstrijdige verklaringen deze te wijten aan de tolk. U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent de dood van uw moeder.

In het kader van uw eerste verzoek verklaart u dat **jullie grootmoeder in 2014 jullie reis naar Europa regelde** (notities CGVS 1, p. 8-11), terwijl uit uw verklaringen in het kader van uw huidige verzoek blijkt dat uw **grootmoeder reeds overleed toen u 8 à 9 jaar oud was** (notities CGVS 3, p. 6). Aangezien u in 1998 geboren bent, overleed uw grootmoeder in de periode 2006-2007, meerdere jaren voor uw reis naar Europa in 2014 geregeld werd. U legt inconsistente verklaringen af over uw grootmoeder.

U verklaart dat uw vader na de dood van uw moeder hertrouwd is (notities CGVS 3, p. 6 + p. 11). **Gevraagd hoe uw stiefmoeder heet, verklaart u dat zij R. heet** (notities CGVS 3, p. 14-15). **U kent echter noch haar volledige naam, noch haar clan.** Dit is niet aannemelijk aangezien u toegeeft ongeveer 5 à 6 jaar samengewoond te hebben met deze vrouw.

Verder verklaart u dat uw vader werkt voor de overheid (notities CGVS 3, p. 10 + p. 13-14 + p. 17 + p. 27-28) als geheim agent (notities CGVS 3, p. 13). U wist dat uw vader geheim agent was omdat hij een pistool en andere materialen in huis had (notities CGVS 3, p. 13-14), dat uw vader niet wou dat jullie naar de gesprekken van hemzelf met officieren luisterden en hij jullie dan vroeg om weg te gaan. U verklaart eveneens dat jullie vader een overheidswagen had, met een nummerplaat van de overheid. Gevraagd te bewijzen dat jullie vader geheim agent is, verklaart u eveneens geen documenten te hebben om dat te bewijzen, maar weet u dit omdat jullie vader rijdt met een auto van de overheid en belangrijke mensen bij jullie thuis kwamen (notities CGVS 3, p. 31). Uw broer verklaart eveneens dat uw vader werkt voor de overheid (notities persoonlijk onderhoud dd. 12/03/2021 M. A. Ha. (CGVS 16/17430/Y – O.V. 8.322.631) (verder notities CGVS Ha. 4), p. 5) als undercoveragent (notities CGVS Ha. 4, p. 13-14) voor de geheime dienst (notities CGVS Ha. 4, p. 27 + VVV Ha. 3, vraag 15). Gevraagd hoe hij weet dat jullie vader undercoveragent is, verklaart uw broer dat jullie oma hem dat zei toen jullie nog jong waren – jullie oma overleed toen u zo'n 8 à 9 jaar oud was (notities CGVS Ha. 4, p. 5 + notities CGVS 3, p. 6) - en dat hij later merkte dat er hooggeplaatste mensen in het huis kwamen en de auto van jullie vader een bijzondere nummerplaat had (notities CGVS Ha. 4, p. 13-14). Gevraagd wat jullie vader zoal vertelde over zijn werk, verklaart uw broer dat hij niet over deze job sprak. Gevraagd hoe hij kan bewijzen dat jullie vader banden heeft met het regime en het leger, verklaart uw broer dat niet te kunnen bewijzen via een brief, maar dat hij weet dat vele invloedrijke mensen thuis kwamen en dat jullie oma zei dat hij werkte voor de geheime dienst (notities CGVS Ha. 4, p. 27). **Het is echter niet aannemelijk dat jullie vader, indien hij werkelijk geheim agent is, rondrijdt met een auto met een speciale nummerplaat of dat hooggeplaatste personen hem thuis zouden opzoeken. Dit trekt immers de aandacht, waardoor zijn functie als geheim agent niet lang geheim zou blijven. Verder is de functie van jullie vader slechts gebaseerd op vermoedens en beweringen van jullie grootmoeder die zij uitte voor jullie zo'n 9 jaar oud waren. U maakt het niet aannemelijk dat uw vader tewerkgesteld is voor de Djiboutiaanse inlichtingendiensten.**

Gelet op het voorgaande geeft u geen duidelijk zicht op uw werkelijke achtergrond en leefomstandigheden in Djibouti, waardoor uw verklaringen omtrent de redenen van uw verzoek reeds op voorhand aan geloofwaardigheid inboeten.

U verklaart voor het CGVS dat uw vader u en uw broer Ha. als kind al mishandelde (notities CGVS 3, p. 9-12) en dat uw vader u zal opsluiten of zal doden bij een terugkeer naar Djibouti (notities CGVS 3, p. 8 + p. 11 + p. 28 + p. 31-32).

Zoals eerder reeds werd opgemerkt is er geen enkele reden waarom u en uw broer de Belgische asielinstanties de waarheid omtrent de relatie met jullie vader zouden onthouden in het kader van uw eerdere verzoeken om internationale bescherming. Bovendien legde uw broer in het kader van zijn derde verzoek – welk hij indiende onder zijn ware identiteit - geen enkele verklaringen af aangaande een slechte relatie met jullie vader, maar wacht hij daarmee tot hij een vierde verzoek indient (zie supra).

Daarenboven komen uw verklaringen aangaande de contacten van uw broer Ha. met jullie vader niet overeen met de verklaringen van uw broer dienaangaande. Uw broer verklaart dat hij voor de DVZ toegaf dat hij Djiboutiaans onderdaan is en **na het indienen van zijn vorige – derde – verzoek aan jullie vader vertelde dat hij de Belgische asielinstanties had ingelicht over zijn werkelijke identiteit** (notities CGVS Ha. 4, p. 12-13), waarna hij geen contact meer had met jullie vader. U verklaart voor het CGVS echter dat **het laatste contact tussen Ha. en jullie vader plaats had voor hij zijn derde verzoek tot internationale bescherming indiende (notities CGVS 3, p. 16-17). Het is echter niet aannemelijk dat u niet zou weten dat Ha. na de indiening van zijn derde verzoek nog contact had met jullie vader, indien hij daar met u wel over sprak** (notities CGVS Ha. 4, p. 29). U verklaart ook dat u met uw broer sprak over jullie vader (notities CGVS 3, p. 27). U en uw broer leggen inconsistente verklaringen af aangaande het laatste contact dat hij had met jullie vader. Het is daarenboven uiterst opvallend dat u voor de DVZ verklaarde te denken dat Ha. niets over jullie vader gezegd heeft bij zijn derde verzoek (VVV 2, vraag 15). Dit tast de geloofwaardigheid van de beweerde problemen met jullie vader verder aan.

U verklaart voor het CGVS dat kinderen uit de buurt bij jullie thuis kwamen (notities CGVS 3, p. 7) en dat jullie o.m. voetballen met kinderen uit de buurt (notities CGVS 3, p. 9). Uw broer verklaart echter dat hij zich niet kan herinneren dat er burens, vriendjes of kinderen uit de buurt bij jullie thuis kwamen (notities CGVS Ha. 4, p. 5-7) en dat hij **niet met andere mensen uit de buurt, waaronder kinderen, interageerde omdat hij opgesloten werd**. Hij verklaart eveneens dat hij niet kon spelen zoals andere kinderen. Echter, **gevraagd wat hij zoal samen met de kinderen uit de buurt deed, blijkt dat hij andere kinderen ontmoette op een plek waar jongens samen kwamen**, waaruit blijkt dat hij toch interactie had met andere kinderen. Bovendien verklaren zowel u als uw broer naar school gegaan te zijn, waar jullie eveneens in contact kwamen met andere kinderen (notities CGVS 3, p. 7 + notities CGVS Ha. 4, p. 6). Uw verklaringen stroken niet met deze van uw broer. Bovendien zijn de verklaringen van uw broer aangaande de contacten met andere kinderen niet doorleefd en tegenstrijdig met elkaar.

Gevraagd naar uw leven in Zweden, verklaart u dat het een normaal leven was (notities CGVS 3, p. 21). Gevraagd wat voor u een normaal leven is, verklaart u “Een normaal leven is voor mij dat je veiligheid hebt, leven zonder problemen of bedreigingen.” **Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen echter aan dat u de ene keer verklaart een normaal leven gehad te hebben in Zweden, terwijl u elders verklaart dat uw vader jullie toch nog bedreigde toen jullie in Zweden waren (notities CGVS 3, p. 11).** Bovendien blijkt ook uit de verklaringen van uw broer voor de DVZ dat jullie in Zweden door jullie vader met de dood bedreigd werden en dat de vrouw bij wie jullie verbleven jullie ook behandelde zoals zij wou (VVV Ha. 3, vraag 15). Uw verklaring dat u in Zweden een leven zonder problemen en bedreigingen had, tasten opnieuw de geloofwaardigheid van uw problemen met uw vader grondig aan.

Uw broer gevraagd wat hij ervan vond toen R., de vrouw met wie jullie vader hertrouwde, in huis kwam en welke impact hij dacht dat haar komst zou hebben, verklaart hij dat jullie vader jullie al sloeg en er niets zou veranderen omdat die vrouw in huis kwam (notities CGVS Ha. 4, p. 16). Gevraagd of hij hoopte dat er verandering in de situatie zou komen, antwoordt hij ontkennend. Hij verklaart verder dat hij niet dacht dat er iets zou veranderen toen jullie vader trouwde. Gevraagd hoe het komt dat hij dacht dat er niets zou veranderen, verklaart hij “Wanneer je al problemen hebt en iemand komt bij het huis en je bent jong, je gaat niet denken over hoe je leven zal veranderen. Je zal alleen maar denken over het spelen met andere kinderen.” **Het tast echter de doorleefdheid van de verklaringen van uw broer aan dat hij niet hoopte op een verandering in zijn situatie toen jullie vader hertrouwde.**

Gelet op deze vaststellingen maakt u het niet aannemelijk dat jullie vader u en uw broer als kind mishandelde. Hieruit volgt dat u het ook niet aannemelijk maakt dat hij jullie met de dood bedreigd heeft omdat jullie zouden terugkeren naar Djibouti.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder aangetast door het **paspoort** (uitgiftedatum 29 oktober 2019) dat u voorlegt, te meer daar uit uw verklaringen blijkt dat uw vader werkt voor de overheid (notities CGVS p. 10 + p. 13-14 + p. 17 + p. 27-28) als geheim agent (notities CGVS 3, p. 13). Uw broer verklaart eveneens dat uw vader werkt voor de overheid (notities CGVS Ha. 4, p. 5) als undercoveragent (notities CGVS Ha. p. 13-14) voor de geheime dienst (notities CGVS Ha. 4, p. 27 + VVV Ha. 3, vraag 15). U verklaart via de Djiboutiaanse ambassade te Brussel een paspoort verkregen te hebben en dat er enkel gevraagd werd om een formulier met jullie gegevens in te vullen (notities CGVS 3, p. 5-6). U verklaart verder dat u gecontacteerd werd toen de paspoorten klaar waren om opgehaald te worden. Het verwondert dan ook dat u of uw broer het laatste jaar niets meer vernomen hebben over jullie vader of jullie stiefmoeder (notities CGVS Ha. 4, p. 16 + p. 27). Gevraagd hoe u weet dat jullie vader jullie vandaag aan het zoeken is, verklaart u dat hij uw broer vertelde dat hij jullie foto's zou verspreiden op de luchthaven (notities CGVS 3, p. 29-31), maar kan u op geen enkele andere manier aangeven hoe u weet dat jullie vader jullie anno 2021 nog zoekt. Uw broer kan evenmin zeggen of men jullie aan het zoeken is of niet (notities CGVS Ha. 4, p. 27), hoewel jullie vader beweerdelijk banden heeft met invloedrijke personen binnen het regime. **Het is niet aannemelijk dat jullie vader, die volgens jullie verklaringen banden heeft met invloedrijke personen binnen het regime, jullie niet tracht te lokaliseren indien hij jullie werkelijk naar het leven staat, te meer daar jullie gegevens ondertussen bij de Djiboutiaanse autoriteiten bekend zijn na de aanvragen voor een paspoort.**

U legt een **uittreksel van een geboorteakte** neer. Dit document heeft geen betrekking op de redenen dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst en kan bijgevolg het voorgaande niet wijzigen. Het door u neergelegde **Somalische identiteitsdocument en de attesten van zowel de Somalische als de Djiboutiaanse ambassades te Brussel** hebben geen betrekking op uw identiteit als Djiboutiaans onderdaan, maar werden door u in het verleden gebruikt om uw valse identiteit als Somalisch onderdaan te onderbouwen. Deze documenten kunnen het voorgaande dan ook niet wijzigen.

Het **Zweedse schooldocument** heeft geen betrekking op uw vrees voor vervolging te Djibouti en kan het voorgaande niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16 maart 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan als volgt:

"Eerste en enige middel

Schending van artikel 3 EVRM

Schending van de artikels 2, sub e, 15, sub b van de Richtlijn 2004/83/CE

Schending van artikel 1 A lid 2 eerste alinea van de Conventie van Genève betreffende de status van de vluchtelingen

Schending van artikel 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991)

Schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (Vreemdelingenwet)

1.

Tegenpartij overweegt in de bestreden beslissing dat er geen gegronde vrees bestaat in de zin van de vluchtelingenconventie, of een reël risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Echter mist de bestreden beslissing de motieven die feitelijk en juridisch afdoende zijn om de bestreden beslissing te kunnen dragen en schendt zowel de algemene uitdrukkelijke motiveringsplicht als de bijzondere zoals bepaald in de artikelen 57/6 en 60 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Waar zij zich beperkt tot een standaardmotivering, maakt tegenpartij ook een inbreuk op verzoekers recht op een individuele behandeling van zijn asielaanvraag, waardoor met de bestreden beslissing ook het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel geschonden worden.

De vaststelling dat verzoeker bij zijn vorige asielprocedures bepaalde verklaringen zou afgelegd hebben, heeft geen enkel logisch verband met zijn huidige geloofwaardigheid. De verzoeker was namelijk nog minderjarig bij zijn eerste asiolverzoek en ernstig getraumatiseerd door de gebeurtenissen met zijn vader. De Raad besliste reeds in vergelijkbare asioldossiers geen rekening te houden met delen van de motivering van beslissingen van het Commissariaat-generaal die betrekking hebben op eerdere asielaanvragen en enkel met elementen die bijgebracht werden in de voorliggende asielprocedure rekening te houden, omdat "de Commissariaat-generaal [...] moet nagaan bij het onderzoek van de [voorliggende] asielaanvraag of de nieuw aangebrachte elementen voldoende zijn om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging." (bvb.: RVV, arrest nr. 1000 van 26 juli 2007 in de zaak 560/ IVde kamer, overweging 5.4)

[...]

Op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen besluiten is dan ook zowel onredelijk als onrechtmatig. Tegenpartij had hoogstens twijfel kunnen weerhouden, maar zeker niet tot de bedrieglijkheid of ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen kunnen besluiten. In dergelijk geval - rekening houdend met de correcte invulling van de bewijslast in asielzaken en onder de in casu vervulde voorwaarde van mogelijke en coherente verklaringen die niet tegenstrijdig zijn met algemeen gekende feiten - had tegenpartij verzoeker het voordeel van de twijfel kunnen én moeten toekennen.

Wat de nieuwe gegevens betreft aangaande het bestaan van ernstige aanwijzingen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reël risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker heeft bij zijn huidige asielaanvraag verschillende documenten neergelegd. De documenten worden opgesomd in de bestreden beslissing. Daarbij haalt verwerende partij aan dat deze niet aantonen dat er vrees voor vervolging is in Djibouti.

Althans heeft de verzoeker met deze documenten zijn verklaring geloofwaardig en minstens aannemelijk gemaakt, zodat tegenpartij hoogstens nog van een minimale twijfel omtrent verzoekers asielrelaas kan gewagen. In dat geval had die twijfel in het voordeel van verzoeker aangewend dienen te worden.

2.

Verzoeker vreest steeds voor zijn leven bij een eventuele terugkeer naar Djibouti. Artikel 3 EVRM laat gelden dat "Niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen".

[...]

Er wordt op geen enkele wijze door de verwerende partij onderzocht of er een risico bestaat op vervolging of ernstige schade.

De vader van de verzoeker heeft zowel de verzoeker als de tweeling broer van kleins af aan mishandeld. Verzoeker heeft hieraan meerdere littekens aan zijn lichaam overgehouden, (bijlage 3)

Soortgelijke littekens zijn ook te vinden op het lichaam van de tweeling broer (bijlage 4). De medische attesten wijzen aan dat de littekens het gevolg zijn van verbranding of slagen met een metalen voorwerp. Het kan dan ook geen toeval zijn, dat beide broers littekens op het lichaam vertonen.

De oorsprong van deze mishandelingen ligt in het feit dat de vader van de verzoeker hen niet wilde, aangezien de verzoeker en de tweelingbroer uit een verkrachting zijn geboren. De vader moest onder sociale/familiale druk met de moeder van de kinderen trouwen. De moeder was zelf slachtoffer van het geweld en is daar helaas ook aan overleden toen de kinderen slechts 4 jaar oud waren.

De vader van de verzoeker is nooit gestraft voor zijn daden en zal dat in de toekomst waarschijnlijk ook nooit worden, aangezien het land ernstige corruptie kent.

Djibouti bevindt zich maar liefst op de 142ste plaats van de 180 op de lijst van de anti-corruptie perceptie index 2020 en scoort slechts 27 op 100 (bijlage 5).

De vader van de verzoeker bekleedt officieel de functie uit van boekhouder in Djibouti (bijlage 6), maar werkt ook undercover als agent. De vader van de verzoeker heeft dus duidelijk banden met de corrupte regime.

De vader van de verzoeker bedreigt verzoeker en zijn tweelingbroer nog steeds met de dood. De vader stuurt talrijke berichten met doodsb bedreigingen, (bijlage 7) Aangezien verzoekers vader voor het corrupte regime werkt, is het voor hem eenvoudig om verzoeker en zijn tweelingbroer terug te vinden in Djibouti. Zowel verzoeker als de tweelingbroer wonen sinds september 2014 in Europa. Beide spreken vloeiend Frans, Engels en doen moeite om het Nederlands te leren. Verzoeker is voorbeeldig in alle opzichten en zet zich volledig in voor zijn studies, (bijlage 8)".

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

- "3. medische attest van verzoeker*
- 4. medische attest van tweelingbroer*
- 5. anti-corruptie index 2020*
- 6. officiële benoeming van de vader van verzoeker*
- 7. berichten en gemiste oproepen van de vader van verzoeker*
- 8. brief van directrice van school verzoeker".*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Djibouti uit vrees voor zijn vader, die verzoeker en zijn broer Ha. mishandelde en met de dood bedreigde (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna:

notities) 12 maart 2021, p. 8-11, 28, 31-32) en die hun moeder gedood zou hebben toen hij 4 jaar oud was (notities 12 maart 2021, p. 9, 13). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker vertelde bij zijn eerste twee verzoeken om internationale bescherming, in 2016 en in 2018, dat hij de Somalische nationaliteit had en dat hij een vrees koesterde ten aanzien van Somalië. Van een asielzoeker mag nochtans te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Het feit dat verzoeker heeft getracht de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden gedurende twee eerdere asielprocedures doet wel degelijk afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid. De stelling in het verzoekschrift, met name dat zijn eerdere onwaarachtige verklaringen “*geen enkel logisch verband*” houden met zijn huidige geloofwaardigheid, kan niet worden gevolgd. Verzoekers voorgaande en jarenlang volgehouden leugenachtige en verzonnen verklaringen doen vermoeden dat verzoeker meende dat zijn ware herkomst en ware relaas geen aanleiding zouden geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker tijdens zijn eerste asielprocedure nog minderjarig was en hij ernstig getraumatiseerd was door de gebeurtenissen met zijn vader, wordt opgemerkt dat verzoeker doorheen zijn vorige twee asielprocedures werd gewezen op het belang om de waarheid te vertellen, dat hij herhaaldelijk geconfronteerd werd met de vaststelling dat zijn Somalische nationaliteit niet geloofd werd en dat hij meermaals de kans kreeg toch nog de waarheid te vertellen, maar dat hij bleef vasthouden aan zijn leugenachtige afkomst en asielrelaas. Verzoeker kan voorts niet overtuigend uitleggen waarom hij in het kader van zijn huidige, derde, verzoek om internationale bescherming plots dan wél zijn eigenlijke feitenrelaas durft vertellen. Zo is verzoekers bewering tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij besloot de waarheid te vertellen omdat zijn broer wilde teruggaan naar hun herkomstland (notities 12 maart 2021, p. 15-17) uiteraard geheel onverzoenbaar met de door hen aangehaalde vrees jegens (hun vader in) Djibouti.
- Ook verzoekers verklaringen over zijn naam, zijn etnie, zijn broers, (de namen en etnie van) zijn ouders, zijn verblijfplaatsen vóór zijn vertrek naar Europa en wie zijn reis naar Europa regelde zijn niet consequent doorheen zijn verschillende verzoeken om internationale bescherming.
- Over de relatie van zijn ouders en de dood van zijn moeder - met name of dit een moord door zijn vader of een zelfmoord betrof - legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af doorheen zijn huidige asielprocedure, ook al betreft dit een kernelement in zijn huidige relaas over zijn vrees ten aanzien van zijn vader.
- Verzoekers verklaringen over het werk van zijn vader, zijnde een undercoveragent, zijn enkel gebaseerd op vermoedens en beweringen. Bovendien zijn deze verklaringen niet geloofwaardig gezien verzoeker ook aangaf dat zijn vader rondreed met een auto met overheidsnummerplaat en dat hooggeplaatste personen hem thuis bezochten. Binnen de door verzoeker geschetste context is het ook ongeloofwaardig dat verzoeker en zijn broer zich kenbaar maakten bij de Djiboutiaanse autoriteiten door bij de ambassade in Brussel een paspoort aan te vragen, gezien ze beweren dat hun vader banden zou hebben met invloedrijke personen binnen het regime.
- Indien verzoeker en zijn broer werkelijk als kind mishandeld werden en bij een terugkeer naar Djibouti vrezen door hem te worden gedood, kan niet worden ingezien waarom verzoekers broer in het kader van diens derde verzoek om internationale bescherming wél toegaf de Djiboutiaanse nationaliteit te hebben maar uitdrukkelijk liet optekenen dat er geen problemen waren in Djibouti.
- In die zin is het evenmin aannemelijk dat verzoeker en zijn broer tegenstrijdige verklaringen afleggen over het (al dan niet hebben van) contacten met hun vader.
- Verzoeker en zijn broer leggen onderling incoherente verklaringen af over de levensomstandigheden bij hun vader in Djibouti en over het leven in Zweden met hun vader.

5. Noch uit het van internet afgedrukt “*décret [...] portant nomination des Agents Comptables des Etablissements Publics*” (vrije vertaling: decreet tot benoeming van boekhouders bij publieke instellingen) van 28 september 2020 met daarop de naam van M.A.C. die werkzaam zou zijn in “*Palais du peuple*” (stuk 6 bij het verzoekschrift gevoegd), noch uit de plaats van Djibouti op de corruptieperceptieindex van 2020 (stuk 5 bij het verzoekschrift gevoegd), kan blijken dat verzoekers vader een undercoveragent was/is

met banden met invloedrijke personen binnen het regime, laat staan dat dit zou aantonen dat verzoeker door zijn vader mishandeld werd en thans bij terugkeer naar Djibouti door zijn vader zal worden gedood. De screenshots van berichten (stuk 7 bij het verzoekschrift gevoegd) kunnen niet hardmaken door wie deze werden verstuurd en of ze niet geënceneerd zijn.

6. Het door verzoeker neergelegde dermatologisch attest van 20 mei 2021 (stuk 3 bij het verzoekschrift gevoegd) maakt melding van littekens op verzoekers lichaam die het resultaat zouden kunnen zijn van brandwonden of een metalen object. Het dermatologisch attest van 22 maart 2021 (stuk 4 bij het verzoekschrift gevoegd) vermeldt een litteken op het lichaam van verzoekers broer dat compatibel zou kunnen zijn met een brandwonde door een derde.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze stukken. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch of psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde fysieke letsels kunnen aantonen, vormen deze neergelegde medische stukken geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt.

In het licht van het gehele dossier kunnen de dermatologische attesten de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op mishandeling bij terugkeer naar Djibouti aannemelijk maken.

7. De opmerkingen in het verzoekschrift aangaande verzoekers talenkennis en studie-inzet (stuk 8 bij het verzoekschrift gevoegd) hebben geen betrekking op zijn vrees ten aanzien van Djibouti en zijn derhalve niet relevant.

8. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het nieuwe vluchtrelaas ten aanzien van Djibouti, de enkele stelling dat verweerder zich in de bestreden beslissing beperkt tot een standaardmotivering, wat geenszins kan worden gevolgd, en het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten. De enkele stelling in het verzoekschrift dat verzoeker verschillende documenten neerlegde waarmee hij zijn verklaring *“geloofwaardig en minstens aannemelijk”* zou hebben gemaakt, doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing. De Raad neemt om dezelfde redenen als de commissaris-generaal de voorgelegde stukken niet in aanmerking als bewijs van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

12. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). Verzoeker laat na in zijn verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze "*de artikels 2, sub e, 15, sub b van de Richtlijn 2004/83/CE*" geschonden zouden zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS